

עפ"א (תל אביב) 16-09-10799 - ירון נאור נ' עיריית הרצליה

עפ"א (תל-אביב-יפו) 10799-09-16 - ירון נאור נ' עיריית הרצליה מהוזי תל-אביב-יפו
עפ"א (תל-אביב-יפו) 10799-09-16

ירון נאור
ע"י ב"כ עו"ד דקל דוד עוזר
נ ג ד

עיריית הרצליה
עו"י ב"כ עו"ד איל ר"ר
בית המשפט מהוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לעורורים פליליים
[26.04.2017]
לפני:

כבוד השופט עמיתה מרום סוקולוב

פסק - דין

בפני עורור על הכרעת הדין של בית משפט לעניינים מקומיים בהרצליה (כב' השופט א' סלע) מיום 30.5.16 וגזר הדין
מיום 16.4.7.16.

הרקע:

ביום 12.9.10 ניתן היתר בניה לבית המגורים של המערער.

ביקורות שנערכו מטעם אגף ההנדסה של עיריית הרצליה, בחמשה מועדים שונים, מיום 18.12.12 ועד ליום 14.8.6.14 התברר כי הבניה בוצעה בסטייה מהיתר הבניה במספר פרטיטים כמפורט בכתב האישום שהוגש נגד המערער.

המערער הorschע בעקבות נשוא כתב האישום ובית משפט קבע כי אכן בוצעו עבודות בניה בסטייה מהיתר.

הוגשה בקשה להחשת העבודות הללו, אולם בקשה זו לא אושרה.

עוד קבע בית משפט קמא כי על אף הפגמים שנפלו במעשה הרשות אין מדובר בפגמים המצדיקים בנסיבות העניין את ביטול כתב האישום מהגנה מהצדק, בפרט כאשר המערער בחר לעשות דין לעצמו, במקום לנ��וט בהליכם משפטיים נגד החלטות המועצה והוועדה המקומית ולהגיש ערע על החלטותיהן אם סבר כי החלטות מוטעות, בונה בסטייה מהיתר הבניה.

בית משפט קמא גזר על המערער קנס בסך 10,000 ₪ ונitin צו להריסת הבניה נשוא כתב האישום ולהתאמת הבניה
להיתר הבניה וזאת עד ליום 1.9.17.

להלן במתמצית טיעוני ב"כ המערער:

1. המשיבה הגישה כתוב אישום נגד המערער בגין בנייה בסטייה מהיתר הבניה לאחר שנדחו בקשוטה בהליך האזרחי שהגישה נגד המערער בנוגע לזכיותו במרקען.
 2. הוועדה המקומית לא דנה בבקשתו של המערער לאישור השינויים מהיתר הבניה, לדבריה עקב מחלוקת קניינית בנוגע לחלק משטח המגרש של המערער.
 3. טעה בית משפט קמא אשר למרות קביעותו בנוגע להתנגדותה חסרת תום הלב של המשיבה, לא חיל את ההגנה שנקבעה בהלכת בורוביץ ולא ביטל את כתב האישום שהוגש נגד המערערת.
 4. בית משפט קמא טעה בכך שלא קיבל את הסבריו המערער שפועל כפי שפעל בעקבות הסכמה בהליך הגישור שהתקיים בין הצדדים.
 5. לחילופין, העונש שהושת בגורם הדין איננו הולם את חומרת העבירה, בעיקר צו ההריסה השני לגבי פרטיים שהינם זניחים וניתנים להכרה כדבר שבסגורה.
- דיון והכרעה
- לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ועינתי בחומר הראיות שבתיק בית משפט קמא, סבורתני כי דין הערעור להידחות. אין חולק כי המערער אכן ביצע את עבודות הבניה נשוא כתב האישום בסטייה מהיתר הבניה וכי עבר את העירות בגין הורשע.
- לטענת המערער בהתאם להלכת בורוביץ היה על בית משפט קמא למחוק את כתב האישום שהוגש נגדו, מטעמי הגנה מэнצדק.
- כאמור, בית משפט קמא סבר ובצדק כי למרות הפגמים שנפלו במעשהה של הרשות, להם היה ערך, אין התנגדות הרשות מצדיקה את ביטול כתב האישום. כידוע, ביטול הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק יעשה רק במקרים חריגים ביותר ובמשורה.
- לא כל התנגדות פסולה של הרשות תגרום לביטול כתב האישום. בסיבות נשוא הדין, איני סבורה כי גם אם נפלו פגמים בהתנהלות הרשות קיימת הצדקה לביטול כתב האישום במקרה זה.
- אין חולק כי העירות נשוא כתב האישום נעברו על ידי המערער, אשר עשה דין לעצמו וכאשר לא קיבל היתר בנייה לביצוע השינויים בונה ללא היתר. המערער לא טרח להגיש עירר לוועדה המוחזית על החלטות הוועדה המקומית, למרות שסביר לדבורי כי החלטות הללו מוטעות. במידת הצורך אף ניתן היה לפנות בהמשך ולהגיש ערעור מנהלי או עתירה מנהלית לפני העניין, בבית משפט המוחז.

לענין העונש, העונש שהוטל על המשיב הינו מידתי והולם. מאחר ומדובר בבניה ללא היתר בנייה, לא ניתן היה להשאיר את המצב כמוות שהוא והוא צריך ליתן צו הריסה. בית משפט קמא אף הלק כבורת דרך לקראת המערער ודחה את ביצוע צו הריסה על מנת לאפשר לו להcsiיר את הבניה, לפחות חודשים רבים עד ספטמבר 2017.

לאור כל האמור לעיל, אני>Dochha את הערעור.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.